

## **MOŽNOSTI HODNOCENÍ KRÁTKODOBÉ SLOVNÍ PAMĚTI NA POČÁTKU ŠKOLNÍ DOCHÁZKY**

**FHS UK 2015**

Téma, které si autor zvolil pro svou bakalářskou práci, je nesmírně zajímavé a skrývá v sobě velký potenciál. Práce je dělená na část teoretickou a praktickou – domnívám se, že řada poznatků uvedených v praktické části práce by však tematicky zapadala spíše do části teoretické.

V úvodu práce je dobře a smysluplně prezentován cíl celé studie i struktura práce. Práce samotná je poměrně stručná, obsahově velmi zhuštěná. Autor čtenáře přehledně seznamuje s koncepcí krátkodobé paměti a Baddeleyovým modelem paměti pracovní, jejíž roli v procesu osvojování čtenářských dovedností diskutuje v samostatné kapitole, a tak si vytváří rámec pro vlastní bádání. V této kapitole se opírá především o zdroje staršího data. Zajímalo by mne, zda se autor pokoušel také o rešerši novějších studií, které se zabývaly vztahem krátkodobé slovní paměti a čtenářských dovedností (při zadání klíčových slov do vyhledávače se nabízí mnoho odkazů na vědecké články). Co v kontextu celé této kapitoly chtěl autor říci posledními dvěma odstavci, tuším jen díky tomu, že mám povědomí o problematice osvojování čtení, nezasvěcenému čtenáři však musí smysl této pasáže unikat. V posledních dvou kapitolách teoretické části autor ve zkratce pojednává o měřítkách krátkodobé paměti, jak jsou pojímány v zahraničním a v tuzemském prostředí. Bylo by jistě přínosné, kdyby autor hodnocení krátkodobé paměti zasadil do širšího kontextu diagnostiky prediktorů čtenářských dovedností. Doporučila bych také bedlivější práci s vymezováním důležitých pojmů, se kterými se v textu pracuje - autor jako by předpokládal, že čtenář se v dané problematice již orientuje (např. objasnit, jak v konkrétním úkolu vypadalo „potlačení artikulace“ – s. 10, vymezit pojem „dyslexie“ či „vývojová dysfázie“ na s. 13, atp.).

Ve své vlastní studii se autor inspiroval výzkumem Mannové a Libermanové, který je zde srozumitelně popsán. Pokusil se o adaptaci Word-string testu, což je jistě velmi záslužné a potenciálně velmi přínosné pro praxi (původní ani adaptovaný test však nikde v práci nenajdeme. Proč??). Nenajdeme ani popis postupu výběru výzkumného vzorku (mohl by jej autor při obhajobě zakotvit pomocí metodologické terminologie?). Data jsou zpracována prostřednictvím deskriptivní statistiky, výsledky jsou prezentovány stručně a srozumitelně. Dále by u obhajoby mohlo zaznít, co má být v kapitole Interpretace dat onou interpretací (dle mne je tam shrnutí výsledků – v popisné rovině). Diskuze je stručná, zaměřující se víceméně na hodnocení limitů vlastního výzkumu, což je samozřejmě v pořádku. Pokud však autora zajímala reliabilita adaptovaného testu, očekávala bych např. také alespoň zmínku o reliabilitě původního testu Mannové a Libermanové a jejich případnou komparaci.

Textu neprospívá ani řada gramatických a stylistických chyb, překlepů a místy i nesprávně uvedených citačních zdrojů (namátkou – uvádění akademických titulů u autorů Seidlové Málkové a Smolíka, které jsou navíc uvedeny v nesprávné podobě), či opomíjení uvedení zdrojů u obrázků v textu. Celkově vidím v práci veliký potenciál, který ale bohužel byl využit pouze z malé části. Práce má velmi proměnlivou kvalitu, některé pasáže jsou rozvedené v přiměřeném rozsahu a obsahově nosné, jiné jsou zkratkovité až na úkor srozumitelnosti.

Navrhuji hodnocení **dobře**.

V Praze dne 14. září 2015

Mgr. Eva Richterová